

[Krag.]

Ensartetheden skal tilstræbes i dette Omfang. Lad mig f. Eks. nævne den i Sommer over det ganske Land foregaaede Tørveproduktion. Det er klart, at baade Tørvepriser og Produktionsvilkaar er i højeste Grad forskellige, og det kan da ikke være Meningen, at der skal tilstræbes Ensartethed i Lønninger for Tørvegravere over det ganske Land. Det kan da heller ikke være Meningen, at der skal institueres de samme Lønninger ud over Landet uanset Virksomhedernes Størrelse og de Forhold, der knytter sig til dem — jeg tænker f. Eks. paa Mejeribruget. Heller ikke mener jeg, der kan være Tale om Ensartethed i Lønninger mellem Kommunerne og deres Arbejdere, uden Hensyn til, om Kommunen er stor eller lille, eller om dens økonomiske Forhold er saa eller saa. Det er ikke et Samfundsproblem, der her er peget paa, men det er et Organisationsproblem, og vi maa derfor have Klarhed over, hvad dette Udtryk „Ensartethed i Lønninger“ dækker over.

Jeg mener ogsaa, at det tidligere saa forkætrede Ord „Tilpasning“ maa anses for uheldigt i denne Forbindelse. Det, som skal betinge en Afgørelse af en Uoverensstemmelse mellem to Parter, af hvilke den ene er imod at faa en saadan autoritær Afgørelse, er det ikke dette, at *samfundsmæssige* Hensyn bevirker, at man ikke kan have en saadan Uoverensstemmelse? Det bør være det og ikke andet, som kan føre fra Frihed ind under Tvang. Det er derfor det, som vi fra vort Partis Side har peget paa, og som vi endnu i dette Øjeblik meget varmt ønsker maa træde i Stedet for disse Krav om Ensartethed og Tilpasning, som den højtærede Minister har faaet sat ind.

Jeg vil da gerne sige til sidst, at for Enighedens og Samarbejdets Skyld, hvis Betydning vi naturligvis i mit Parti som i alle de samvirkende Partier klarligt har Øje for, har vi ikke villet nægte at række Haand til Gennemførelse af en Lovgivning som den, der her er Tale om, men vi mener rigtignok, at det ligeledes af Hensyn hertil er meget ønskeligt, at der dør, hvor der er Uklarhed, bliver tilvejebragt Klarhed, og vi vil da heller ikke antage, at den højtærede Minister vil stille sig afvisende over for Ændringer paa dette eller hint af de Punkter, jeg her har peget paa, thi det er, derom tvivler jeg ikke, Samfundsiinteresser, som Hovedorganisationerne har for Øje, og Proklamationen af dette Samarbejde blev da ogsaa modtaget med al Hønhør fra alle Sider i Pressen. Det er sikkert Samfundsiinteresser, man har haft for Øje ved Udarbejdelsen

af det oprindelige Forslag, men man har trods sin mulige bedste Vilje ikke altid kunnet skelne mellem de almene Interesser og Organisationsinteresserne. Det er undskyldeligt for Folk, der har levet og aandet i Organisationsatmosfæren, at man ikke har kunnet det, men under de foreliggende Omstændigheder, baade saglige og politiske, er det efter vor Opfattelse Lovgivningsmagtens Pligt at skelne skarpt mellem de samfundsmæssige og de specielt organisationsmæssige Interesser. Derved slipper de, der skal administrere denne Lovgivning, jo ogsaa for Vanskeligheder af mange forskellige Arter, hvor disse Interesser kan komme til at gaa paa tværs af hinanden, hvad vi jo har oplevet mere end eet Eksempel paa, og hvad vi vil komme til at opleve nye Eksempler paa, hvis ikke denne Lovgivning kan sætte en Stopper derfor. Der bør vises et ligeligt Hensyn til alle berettigede Interesser. Jeg har et levende Ønske om, at vi maa opnaa et godt Samarbejde paa alle Punkter gennem denne Lovgivning, og skal derfor anbefale den til velvillig Overvejelse og til saa hurtig Gennemførelse, som Hensynet til Rigsdagens Ansvar for en Lovgivning, som rækker saa vidt ud og angaar saa mange Menneskers mest vitale Interesser, tillader. Jeg anbefaler Lovforslaget.

Boeck-Hansen: Jeg maa maaske straks sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg føler mig ikke overbevist om, at det ærede Medlem i Øjeblikket har Ret i at sige, at ensartede Priser i nogenlunde ensartede Virksomheder ikke har en vis samfundsmæssig Interesse, for naar man gaar ud paa at skabe ensartede Udsalgspriser og f. Eks. siger, at man meget gerne skal have samme Pris for Brødet alle Vegne, saa er der Grund til at se paa, om Samfundet ikke ogsaa har Interesse i, at Tilvirkningspriserne i nogen Grad bliver ensartede. Jeg mener, der er en vis Forskel paa, hvilke Hensyn der skal tages til Samfundsiinteresserne i Almindelighed, og hvilke Hensyn der skal tages under de nuværende Forhold. Det forelagte Lovforslag betyder jo en væsentlig Ændring i Arbejdsforholdene herhjemme, idet det jo i Realiteten er et Forbud mod Strejker, Lockouter og Boykot, men jeg tror alligevel ikke, at Ændringen er saa dybtgaaende, som mange Mennesker maaske er tilbøjelige til at tro, idet langt de fleste Uoverensstemmelser, som opstaar mellem Arbejdere og deres Arbejdsgivere, bliver bilagt. Naar en Organisation som Dansk Arbejdsgiverforening har ca. 1 500 Overenskomster at arbejde med, er det jo klart, at langt de